

ВОВК Орест Володимирович (1948–2014)

Випускник
теплотехнічного факультету
(1971)

Президент
ПрАТ «Компанія Ензим»
(1994–2014)

*Заслужений працівник промисловості
України*

Народився 2 січня 1948 р. у м. Львові в робітничій родині. У 1971 р. закінчив теплотехнічний факультет Львівського політехнічного інституту за спеціальністю «Автоматизація теплоенергетичних процесів». Орест Володимирович зауважував, що, повертаючись подумки у роки навчання, найперше згадує настрої, що панували у студентському середовищі: квітуче буяння юності, жагу до життя й залюбленість у майбутній фах. А ще, назавжди запам'яталася вимогливість педагогів, адже скласти будь-який іспит без ґрунтовних знань було просто неможливо.

Здобувши освіту, Орест Вовк розпочав трудову діяльність за направленням інженером-технологом Стояричівського спиртаводу, де працював у 1971–1976 рр. У 1976 р. обійняв посаду інженера виробничого відділу, а в 1978 р. — головного енергетика Львівського виробничого об'єднання спиртової промисловості. У січні 1989 р. він був призначений головним інженером, а вже в лютому 1989 р. — директором Львівського дріжджового заводу. В 1994 р. О. В. Вовк очолив створене на базі цього заводу ЗАТ «Ензим», а у 2010 р. — ПрАТ «Компанія Ензим».

Завдяки наполегливій праці колективу, повній реконструкції та модернізації, сьогодні ПрАТ «Компанія Ензим» є лідером на ринку України та одним із найкращих дріжджових заводів у Європі. Підприємство, що є єдиним в Україні виробником сухих дріжджів, маючи безперервний цикл виробництва, забезпечує більше 50% ринку хлібопечення нашої держави. Торгова марка «Львівські дріжджі» є візитівкою Львова та України в Чехії, Польщі, Бельгії, Нідерландах, Німеччині, Болгарії та Молдові.

Історія розвитку дріжджового виробництва у Львові розпочалася ще у 1870-х рр. — тоді на території сучасного заводу діяв польський завод дріжджів. У 1945 р. був заснований Львівський дріжджовий завод, а у 1994 р. — ЗАТ «Ензим». Як розповідав Орест Володимирович Вовк у одному зі своїх інтерв'ю: «У 1989 р. мене призначили директором найвідсталішого у всій харчовій галузі Львівщини дріжджового заводу. За вісім років до цього на ньому змінилося

вісім директорів. Я довго відмовлявся від цієї посади і навіть не думав, що все моє подальше майбутнє буде пов'язане з цим підприємством. Довелося повністю вивчати процес виробництва, бракувало фахівців, довелося поміняти 70% персоналу. Перші позитивні результати ми отримали через 2–2,5 роки, коли на старому обладнанні вихід продукції збільшився на 10–15%. Пізніше ініціативна група дріжджового заводу, до якої увійшли економісти, фінансисти, технічні керівники, розробила програму з його роздержавлення. Так, у липні 1994 р. у кількох сотнях акціонерів — працівників заводу та членів їхніх сімей, з'явилося ЗАТ «Ензим».

Найбільшою проблемою для підприємства було застаріле обладнання, яке потребувало негайної заміни. За допомогою консультантів з Голландії, Естонії та Польщі, а також співробітників Берлінського інституту біотехнологій, членами якого є виробники дріжджів з усієї Західної Європи, це було зроблено. Шляхом комплексної модернізації підприємства, автоматизація виробничого процесу та впровадження нових технологічних ліній провідних компаній світу вдалося, не зупиняючи виробництва, наростити виробничі потужності: з 8–9 тис. т до 45–48 тис. т дріжджів на рік.

Проте, як виявилось, для того, щоб отримувати прибуток, зовсім не достатньо виробляти продукт європейської якості та бути лідером на ринку. Дріжджовий ринок скорочується приблизно на 2–3% щороку, тобто на 30–40% за десять років. Це пов'язано перш за все з появою інтенсивних технологій випічки на якісних дріжджах, яких потрібно майже вдвічі менше, ніж низькоякісних. Окрім того, дріжджі складають усього 2–3% від рецептури хліба на заводах, а через пришвидшення темпу життя люди відмовляються від самостійного пекарства та, навіть, самогоноваріння, тому споживання дріжджів серед населення скорочується. Відтак, щоб не зменшувати обсяги виробництва, підприємство було змушене розпочати експансію в Європу.

На підприємстві сертифікована система управління якістю відповідно до міжнародного стандарту ISO 9001:2000 та система управління безпечністю харчових продуктів за стандартом ISO 22000, який є необхідною

ЕНЗИМ

умовою для компаній, які хочуть експортувати свою продукцію до Європи. «Під час нашого заходу на європейський ринок конкуренти досить пильно до нас приглядалися, — зауважував Орест Вовк, — були спроби аналізувати нашу продукцію на чистоту, розпускалися різні неправдиві чутки, що здебільшого були пов'язані з негативним іміджем нашої країни у світі, але зараз таких проблем уже немає. Наша компанія гідно представлена на дріжджовому ринку Європи, з якого посунула компанію «Лесафр» — світового лідера у дріжджовій галузі. Спочатку наш продукт у світі розглядали просто як дріжджі з України, пізніше вони зрозуміли, що в Україні є різні дріжджі, різної якості, але саме «Львівські дріжджі» є зноюю в Європі торговою маркою».

Візит голів обласних державних адміністрацій та міських голів України на ПрАТ «Компанія Ензим», травень 2010 р.

Окрім удосконалення технологій і модернізації обладнання, компанія інвестувала кошти в нові проекти, розроблені стратегічною групою на чолі з президентом О. В. Вовком, зокрема в кормовий бізнес, який тільки почав зароджуватися в Україні. Інвестиція «Ензиму» в будівництво заводу ТзОВ «Кормоцех», який сьогодні є найпотужнішим в Україні заводом із виробництва кормів для домашніх тварин (випускає корми ТМ «Гав!», «Мяу!» і «Клуб 4 лапи»), склала 8,5 млн доларів.

Іншим інвестиційним проектом, вартістю приблизно в 500 тис. євро, є виробництво вітчизняних інгредієнтів для хлібопечення та кондитерської справи. Суміші під ТМ «ВІТАПАН» дають змогу кондитерам і пекарям розширити асортимент і поліпшити якість продукції, а для компанії це можливість перехресного продажу.

Фахівці ЗАТ «Ензим» розуміли, що для того, аби втримати великий ринок, слід забезпечити дієздатність підприємства, незалежну від будь-яких чинників. Тому ще у 2002 р. розпочалося будівництво унікальних очисних споруд вартістю в 10 млн євро. В результаті очищення виділяється біогаз — метан, у достатній кількості для отримання теплової енергії; завдяки подібним технологіям у майбутньому на заводі планують відмовитись від використання природного газу. Продуктом другого етапу очищення стоків заводу є мул, зневодивши який одержують органо-мінеральне добриво, що пройшло державну реєстрацію під ТМ «АгроБеллум НРК». Сьогодні фахівці підприємства та науковці працюють над створенням цілого спектру високоякісних органо-мінеральних добрив і сумішей, придатних для використання у приватних господарствах, великих агрохолдингах і в органічному землеробстві.

«При розумінні своїх ризиків і хорошій стратегії можна добре працювати, — любив повторювати Орест Володимирович Вовк, — проте у бізнесі, як на велосипеді: постійно потрібно крутити педалі».

Орест Володимирович підтримував постійний тісний зв'язок із рідним університетом, зокрема на базі спершу

ЗАТ «Ензим», а тоді й ПрАТ «Компанія Ензим» щороку проходили виробничу практику студенти Львівської політехніки. Загалом же серед працівників компанії налічується біля 100 вихованців зі стін альма-матер.

За значний особистий внесок у соціально-економічний, науковий та культурний розвиток України, вагомі трудові здобутки та активну громадську діяльність у 2005 р. Орестові Володимировичу Вовку Указом Президента України було присвоєне почесне звання «Заслужений працівник промисловості України».

У юності Орест Вовк активно займався спортом, зокрема футболем, волейболом, гірськими лижами. У зрілому віці він захопився архітектурою, не шкодував коштів для відновлення та реставрації перлин зодчества рідного міста. Та найбільшою радістю для Ореста Володимировича було спілкування з родиною.

Серце Ореста Володимировича Вовка зупинилося 19 лютого 2014 р. Його смерть стала тяжкою втратою не тільки для родини та друзів, а й для усіх співробітників ПрАТ «Компанія Ензим» і партнерів по бізнесу, які знали його як талановитого наставника, чуйну та надзвичайно енергійну людину.

Виробничі потужності ПрАТ «Компанія Ензим»